

Један од основних идеолошких и политичких аксиома самопрокламоване грађанске, модерне, антинационалистичке и либерално-демократске Друге Србије садржан је у опредељењу да се мора свака прилика искористити у истрајној борби против идеја Велике Србије и српског национализма који је и данас у њиховом тумачењу главна опасност за развој демократије, процеса европских интеграција и стабилност добросуседских односа. То је базична политичка идеја која се непрестано и доследно заступа у многим јавним наступима, политичким кампањама, трибинама и медијима који припадају овом идеолошко-пропагандистичком кругу. Зато треба користити сваку прилику да се још једном жигоше српски национализам.

Чак се и говор на сахрани професора Војина Димитријевића указао као погодна могућност и прилика да Весна Пешић одржи острашћено политичко и идеолошко слово о злоћудном српском национализму и великосрпским идејама. Говорећи о људским квалитетима и научним достигнућима професора Војина Димитријевића, Весна Пешић није у овом пригодном обраћању пропустила да изнесе и своје толико пута поновљене политичке ставове радикалне критике српског национализма, описујући при томе политичко ангажовање грађански-оријентисаних интелектуалаца који нису хтели да се учлане у ДС као тобоже национално умерену странку. Зато је ту била странка реформистичких снага Анте Марковића која је узалудно настојала да спасе Југославију пред налетом великосрпског национализма, али и Грађански савез који је одбацио политику Велике Србије и ратове за њу, али и невладине антиратне организације у којима је деловао и Војин Димитријевић.

Весна Пешић је у свом опроштајном говору нагласила да се професор Војин Димитријевић политички и идеолошки определио за радикалну критику српског национализма и ратова за Велику Србију и активно се ангажовао да ратни злочини буду кажњени, исмевао је националистичке заблуде и стереотипе, глупо фалсификовање историје и незнања народних интелектуалаца или тзв. патриота. Вероватно по Весни Пешић постоји и посебна врста ненародних интелектуалаца посвећених разобличавању српског национализма и српских историјских заблуда и митова. У непомирљиву критику српског национализма очигледно спада и идеолошка оцена Весне Пешић да се суштина

Пише: Маринко М. Вучинић
субота, 13 октобар 2012 15:13

српског национализма у време разбијања СФРЈ-а састојала у вођењу освајачких ратова за велику Србију, што укључује и агресију на Хрватску и Босну.

Да ли је примерено и достојно да се и оваква посебно осетљива прилика, када се мора избегавати свака политичка и идеолошка инструментализација, користи за политичке и идеолошке обрачуне и дисквалификације. Весна Пешић је свој острашћени идеолошки наступ покушала да ублажи истичући да је професор Војин Димитријевић своју непомирљиву критику српског национализма успевао да зачини смислом за хумор, ерудицијом и личном надареношћу. Тако је Војин Димитријевић српско националистичко лудило и будалаштине препознавао и у ресторанским јеловницима. “У доба буђења народа“, каже Војин, “у једној новосадској пицерији појавила се – карађорђева пица- на јеловнику штампаном ћирилицом, и то тешко читљивом, са сасвим неприкладним црквеним словима из Мирослављевог јеванђеља“. Нема сумње, каже Весна Пешић, да су и они (очигледно се мисли на ћирилично неприкладно написане јеловнике, што је још један доказ српског национализма) служили релативизацији злочина и српске срамоте. Посебно је занимљиво на који начин је Весна Пешић показала како се и у свакодневном животу Војин Димитријевић држао својих политичких убеђења. Тако што није читао Политику, али је зато веома радо сарађивао са Е-новинама, Републиком и Пешчаником, који су све само нису добар пример медија у којима се поштује једно од основних демократских и људских права – право на другачије засновано и аргументима образложено мишљење.

А професор Димитријевић је управо за представнике грађанске Србије био највећи корифеј борбе за људска права. Весна Пешић је рекла да се знало и где су се смеле објавити његове умрлице. Вероватно је на том списку и Политика коју није читао, а у којој је након вести о његовој смрти објављена Петричићева илустрација о угашеном светлу демократије и људских права у Србији. Да парадокс буде већи, у многим коментарима идеолошки јуришници грађанске Србије позивају се управо на ту илустрацију угашеног светионика.

Отужни мементо грађанске Србије

Пише: Маринко М. Вучинић
субота, 13 октобар 2012 15:13

Још једном се показало да свака идеолошка инструментализација постиже сасвим другачији циљ, што се могло видети и овом приликом када је Весна Пешић уместо достојног опроштајног говора наступила као острашћени идеолог грађанске Србије и радикални критичар српског национализма и идеја Велике Србије. Овакав отужни мементо грађанске Србије и идеолошку инструментализацију није заслужио професор Војин Димитријевић.